

חלק ט - פרשת פקודי		
מחוק מדבש	וילנא	יום
קפ-קצ	רלח ע"ב	ראשון
קצ-קצה	רלו ע"א	שני
קצה-רא	רלו ע"ב	שלישי
רא-רח	רלו ע"א	רביעי
רח-ריג	רלז ע"ב	חמישי
ריג-ריט	רלח ע"א	שישי
ריט-רכה	רלח ע"ב	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

עלוך מס' 218 | פרשת וארא תשפ"ג

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

גופו של אדם הראשון נברא מעפר בית המקדש

אמר רבי שמעון, הא דאמר רבי חזקיה, דכד ברא קדשא בריך הוא לאדם מעפרא דמקדשא דלתתא אתברי, מעפרא דמקדשא דלעילא אתייהיב ביה נשמתא, כמה דכד אתברי מעפרא דלתתא, אתחברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא, הכי נמי כד אתברי מעפרא דלעילא, אתחברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא, ואשתלים אדם, והיינו דכתיב (תהלים לב ב) אשרי אדם לא יחשב יהו"ה לו עון ואין ברוחו רמיה, אימתי לא יחשב יהו"ה לו עון, בזמן דאין ברוחו רמיה. תא חזי, משה אשתלים יתיר מאבהן, בגין דמליל עמיה קדשא בריך הוא מדרגא עלאה יתיר מפלהו, ומשה פנימאה דבי מלכא עלאה הוה, ועל דא כתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו'.

מתוק מדבש

ואין ברוחו רמיה פרוש אימתי לא יחשב יהו"ה לו עון מתי בטוח בו הקדוש ברוך הוא שלא יחטא עוד, בזמן דאין ברוחו רמיה פרוש פשאין ברוחו ונשמתו חטא ורמיה, אלא הוא שלם בארבעה יסודות העליונים שהם סוד נפש רוח נשמה חיה שהם פגוד הארבע אותיות הו"ה, אז מבטח שגם ארבעת יסודות גופו לא יחטאו עוד. (מוהרס"ו ומפרס"ס)

תא חזי, משה אשתלים יתיר מאבהן בא וראה מעלת משה שנשלם יותר מן האבות, בגין דמליל עמיה קדשא בריך הוא מדרגא עלאה יתיר מפלהו לפי שדבר עמו הקדוש ברוך הוא ממדרגה עליונה יותר מכל האבות, ומשה פנימאה דבי מלכא עלאה הוה פי משה הנה בחינה פנימית של בית המלך העליון שהוא זעיר אנפין [תפארת], דהיינו מבחינת דעת שהיא פנימיות ונשמת זעיר אנפין, ועל דא כתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, שהוא שם המלכות פי על די המלכות נגלתה הנבואה מזעיר אנפין אליהם, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, דהיינו הנבואה מעצם זעיר אנפין

גופו של אדם הראשון נברא מעפר בית המקדש

אמר רבי שמעון, הא דאמר רבי חזקיה לעיל דף כג עמוד ב, דכד ברא קדשא בריך הוא לאדם מעפרא דמקדשא דלתתא אתברי שכשברא הקדוש ברוך הוא את גופו של אדם הראשון מעפר של בית המקדש של מטה נברא, שהוא סוד המלכות, מעפרא דמקדשא דלעילא אתייהיב ביה נשמתא אכל מעפר של בית המקדש של מעלה נתנה בו הנשמה, שהוא סוד הבינה, כמה דכד אתברי מעפרא דלתתא אתחברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא וכמו שכשבנברא גופו מעפר שלמטה נתחברו בעפר שלשה יסודות העולם שהם אש רוח מים ועל ידי כלם נברא, הכי נמי כד אתברי מעפרא דלעילא אתחברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא כמו כן כשבנברא נשמתו מעפר של מעלה של הבינה נתחברו בו שלש בחינות יסודות העולם שהם סוד [ספירות] חסד גבורה תפארת דבינה ובכח כלם נברא נשמתו, ואשתלים אדם ונשלם אדם הראשון בגוף ונשמה, והיינו דכתיב אשרי אדם לא יחשב יהו"ה לו עון

מצות ידיעת האמונה לפרטיה

וְלִקְחָתִי אִתְּכֶם לִי לְעַם וְהִייתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְגו', פְּקוּדָא דָא קְדָמָא דְכָל פְּקוּדֵינָא, רֵאשִׁיתָא קְדָמָא דְכָל פְּקוּדֵינָא לְמַנְדַּע לִיהָ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכֻלָּא, מְאִי בְּכֻלָּא, לְמַנְדַּע דְאִית שְׁלִיטָא עֲלָא דְאִיהוּ רַבּוּן עֲלָמָא, וּבְרָא עֲלָמִין פְּלָהוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא וְכָל חֵילֵיהוּן, וְדָא אִיהוּ בְּכֻלָּא, וְסוּפָא דְכֻלָּא בְּפֻרְטָא, לְמַנְדַּע לִיהָ בְּפֻרְטָא.

אור אין סוף ב"ה שופע בעולם ע"י שמות הוי"ה ואדנ"י

וְאֲשַׁתְּכַח בְּרַנְשׁ בְּהַאי עֲלָמָא דְאֲתַעְסַק בְּכֻלָּא וּפְרֻטָא, בְּרַנְשׁ בְּהַאי עֲלָמָא אִיהוּ כְּלָל וּפְרֻטָא, תְּקוּנָא דְהַאי עֲלָמָא אִיהוּ כְּלָל וּפְרֻטָא, בְּגִין כִּן רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא לְמַנְדַּע דְאִית שְׁלִיטָא

מתוך מדבש

וְהַמְזֻלּוֹת חֹס וְשְׁלוֹם, ה' וּבְרָא עֲלָמִין פְּלָהוּ וּבְרָא כָל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים יֵשׁ מְאִין, ו' שְׁמִיא וְאַרְעָא וְכָל חֵילֵיהוּן שְׁלָא נְאֻמִין בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית שְׁהִם נִמְצְאִים מִכַּח נִמְצְא זוּלַת מִכַּח אֱלֹהִים, הַמְשַׁל בְּזֶה הַמִּים שְׁטַבְעָם מְגֻדְלִים דְגִים, הוּא מִכַּח אֱלֹהִים וְלֹא מִמְצִיאֹתָם, כָּל זֶה הוּא רֵאשִׁית כָּל הָאֱמוּנוֹת לְכָל הַבָּא לְכַנֵּס בְּאֱמוּנַת ה' וּבְתוֹרַתוֹ, (רמ"ק), וְסוּפָא דְכֻלָּא בְּפֻרְטָא וְסוּפָא כָּל יְדִיעַת הָאֱמוּנָה הוּא בְּפֻרְטָא, רְצוּנוֹ לומר אַחַר שְׁיַעֲמִיק בְּתוֹרָה יִזְכֶּה שְׁיַעֲמִידוּהוּ עַל פְּרֻטֵי דְבָרִים אֱלוֹ לְמַנְדַּע לִיהָ בְּפֻרְטָא לְדַעַת אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפֻרְטָא, וְהִינּוּ בְּמִצִּיאוֹת אֱלֹהִים וּמִצִּיאוֹת הַסְפִירוֹת וּבְדִרְךָ הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַמְדַרְגּוֹת מִכַּחוּ וְכָל סְתְרֵי מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית וּמַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה.

(דף כה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך ה עמ' רנד-רנה)

אור אין סוף ב"ה שופע בעולם ע"י שמות הוי"ה ואדנ"י

וְאֲשַׁתְּכַח בְּרַנְשׁ בְּהַאי עֲלָמָא דְאֲתַעְסַק בְּכֻלָּא וּפְרֻטָא וְנִמְצְא שְׁהָאֲדָם בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹסֵק בְּאֱמוּנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁתֵּי בְּחִינוֹת בְּכֻלָּא וּבְפֻרְטָא, וְכֵן בְּרַנְשׁ בְּהַאי עֲלָמָא אִיהוּ כְּלָל וּפְרֻטָא הָאֲדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּעֲצֻמוֹ הוּא כְּלָל וּפְרֻטָא, רְצוּנוֹ לומר כְּלָל הוּא כְּלָלוֹת כָּל גּוּף הָאֲדָם, וּפְרֻטָא הוּא פְּרֻטֵי אֲבָרָיו כָּל אֶחָד לְעֻצְמוֹ, וְכֵן תְּקוּנָא דְהַאי עֲלָמָא אִיהוּ כְּלָל וּפְרֻטָא הַתְּקוּן וְהַקְיוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא עַל יְדֵי שֵׁם הוִי"ה שֶׁהוּא כְּלָל הַשְּׁמוֹת וְעַל יְדֵי שֵׁם אֲדֵנִי שֶׁהוּא פְּרֻט הַשְּׁמוֹת, לְפִי שְׂאוֹר עֲלִיוֹן שֶׁל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא שׁוֹפֵעַ וּמְאִיר בְּעוֹלָם עַל יְדֵי אֱלוֹ הַשְּׁנֵי שְׁמוֹת. בְּגִין כֵּן רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא לְמַנְדַּע דְאִית שְׁלִיטָא וְדִיין

בְּלֹא הַתְּלַבְּשׁוֹת הַמְּלֻכּוֹת לֹא הוֹדַעְתִּי לְהַאֲבוֹת כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתִּי לְמַשָּׁה וְהַשִּׁיג מְדַרְגָּה זוֹ,

(דף כד ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' רנא-רנב)

מצות ידיעת האמונה לפרטיה

וְלִקְחָתִי אִתְּכֶם לִי לְעַם וְהִייתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְגו' הַקְּדִים הַרְעִיא מְהִימָנָא וְאָמַר כִּי פְּקוּדָא דָא קְדָמָא דְכָל פְּקוּדֵינָא מְצוּה זוֹ שֶׁל יְדִיעַת ה' הִיא מְצוּה הַרְאשׁוֹנָה מִכָּל הַמְצוֹת לְפִי שֶׁרַק עַל יְדֵי אֲפֻשֶׁר לְקִים אֵת כָּל הַמְצוֹת, כִּי אִם לֹא יִפִּיר הָאֲדָם מִצִּיאוֹת אֱלֹהִים לֹא יִדַּע לְמִי יַעֲבֹד. וְהִנֵּה יְדִיעַת אֱלֹהִים הִיא עַל שְׁתֵּי דְרָכִים, הָאֶחָת בְּכֻלָּל, לִידַע שִׁישׁ אֱלֹהִים מְשֻׁגָּח, הַשְּׁנִיָּה בְּפֻרְטָא, לִידַע כָּל מִצִּיאוֹת סְפִירוֹתָיו וְהַנְּהַגְתּוֹ בְּתַחְתּוֹנִים עַל יְדֵם וְכָל הָעֲנִין הַנִּכְלָל בְּסוּד סְתְרֵי הַקְּבֵלָה, וְכָל הַמוֹסִיף בְּזֶה מוֹסִיף בִּידִיעַת הָאֱלֹהִים וְהַפְּרַת מִצִּיאוֹתוֹ. וְעַל זֶה מְפָרֵשׁ וְאָמַר רֵאשִׁיתָא קְדָמָא דְכָל פְּקוּדֵינָא לְמַנְדַּע לִיהָ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכֻלָּא הַהִתְחַלָּה הַרְאשׁוֹנָה שֶׁל כָּל הַמְצוֹת הִיא לְדַעַת אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֻלָּלוֹת, וְשׁוֹאֵל מְאִי בְּכֻלָּא מְהוּ בְּכֻלָּלוֹת, וְאָמַר לְמַנְדַּע דְאִית שְׁלִיטָא עֲלָא דְאִיהוּ רַבּוּן עֲלָמָא לְדַעַת שִׁישׁ שְׁלִיטָא עֲלִיוֹן שֶׁהוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם, וּבְרָא עֲלָמִין פְּלָהוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא וְכָל חֵילֵיהוּן וּבְרָא כָּל הָעוֹלָמוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וְדָא אִיהוּ בְּכֻלָּא וְזֶהוּ יְדִיעַת הָאֱמוּנָה בְּכֻלָּל, (הִנֵּה כְּלָל זֶה יְכַלֵּל שְׁשֵׁה דְבָרִים, א' לְמַנְדַּע דְאִית לִידַע שִׁישׁ מִצִּיאוֹת אֱלֹהִים, ב' שְׁלִיטָא שֶׁהוּא שְׁלִיטָא עַל כָּל הַנִּמְצְאִים כְּלָם, ג' עֲלָא שֶׁהוּא הַסְּבָה הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹנָה עַל כָּל הַסְּבוֹת, ד' דְאִיהוּ רַבּוּן עֲלָמָא שֶׁהוּא אֲדוֹן וְרַבּוּן וּמְשֻׁגָּח וְלֹא עוֹבֵב אֵת הָעוֹלָם בְּיַד הַשְּׁרִים

וְדִיִּין עַל עֲלָמָא, וְאִיהוּ רַבּוּן כָּל עֲלָמִין, וּבְרָא לִיהּ לְבַר נֶשׁ מַעְפְּרָא, וְנִפְח בְּאִפּוּי נִשְׁמַתָּא דְחַיִּי, וְדָא אִיהוּ בְּאוּרַח כְּלָל.

כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, לֹא הוּוּ יְדַעֵי לִיהּ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כִּינּוּן דְּאֵתָא מִשָּׁה לְגַבִּיּהוּ, פְּקוּדָא קְדָמָאָה דָּא אוּלִיף לֹון, דְּכִתִּיב וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם וְגו', וְאֵלְמָלָא פְּקוּדָא דָּא, לֹא הוּוּ יִשְׂרָאֵל מִהִימְנִין בְּכָל אֵינוּן נִסִּין וְגַבּוּרִין דְּעַבְד לֹון בְּמִצְרַיִם, כִּינּוּן דִּיִּדְעוּ פְּקוּדָא דָּא בְּאוּרַח כְּלָל, אֲתַעְבִּידוּ לְהוּן נִסִּין וְגַבּוּרִין.

לאחר שלימוד כל המצות לישראל לימד משה רבינו סודות

ועניני סתרי תורה

וּלְסוּף אַרְבַּעִין שְׁנֵין דְּקָא אֲשַׁתְּדְּלוּ בְּכָל אֵינוּן פְּקוּדֵין דְּאוּרִייתָא דְּאוּלִיף לֹון מִשָּׁה, כִּינּוּן אֵינוּן דְּמִתְנַהֲגֵי בְּאוּרַח פְּרָט, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (דברים ד טז) וַיְדַעְתֶּם הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֲל לְבַבְךָ, הַיּוֹם דִּיִּיקָא, מַה דְּלֹא הָוָה רְשׁוּ מִקְדַּמְתָּ דְּנָא, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִיִּים, דָּא בְּאוּרַח פְּרָט, בְּמִלָּה דָּא כְּמַה רְזִין וְסַתְרִין אִית בָּהּ, וְדָא וְהָהוּא דְּקַדְמִיתָא כְּלָל מְלָה חָדָא, דָּא בְּכָלְל וְדָא בְּפְרָט.

מתוק מדבש

לאחר שלימוד כל המצות לישראל

לימד משה רבינו סודות ועניני

סתרי תורה

וּלְסוּף אַרְבַּעִין שְׁנֵין דְּקָא אֲשַׁתְּדְּלוּ בְּכָל אֵינוּן פְּקוּדֵין דְּאוּרִייתָא דְּאוּלִיף לֹון מִשָּׁה וּלְסוּף אַרְבַּעִים שְׁנָה שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, אַחַר שְׁעָסְקוּ בְּכָל מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא מִלְּמַד אוֹתָם מִשָּׁה, כִּינּוּן אֵינוּן דְּמִתְנַהֲגֵי בְּאוּרַח פְּרָט, בְּאוּרַח יִשְׂרָאֵל וּבִין מִצְוֹת הַנּוֹהֲגוֹת גַּם בְּחוּץ לְאֶרֶץ, כִּינּוּן אוּלִיף לֹון בְּאוּרַח פְּרָט אֲזוּ לְמַד אוֹתָם מִשָּׁה מִצְוֹת הָאֵמוּנָה בְּדֶרֶךְ הַפְּרָט, רְצוּנוּ לֹומר שְׁגִלָּה לְהֵם סוּד הַסְפִּירוֹת וְעֵינֵי סַתְרֵי תּוֹרָה הָדָא הוּא דְּכִתִּיב וַיְדַעְתֶּם הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֲל לְבַבְךָ וּמִפְרֹשׁ הַיּוֹם דִּיִּיקָא אַחַר הָאֲרַבְעִים שְׁנָה, מַה דְּלֹא הָוָה רְשׁוּ מִקְדַּמְתָּ דְּנָא מַה שְׁלֹא הָיָה לְהֵם רְשׁוֹת לְדַעַת סוּד הַסְפִּירוֹת לְפָנֵי זֶה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִיִּים פְּרוּשׁ כִּי יְהוָה שְׁהוּא זְעִיר אֲנִפִּין [בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת] הוּא בְּאַחַדוֹת אַחַת עִם הָאֱלֹהִיִּים שְׁהוּא הַמְּלֻכּוֹת, דָּא בְּאוּרַח פְּרָט זֶה נִקְרָא אֵמוּנָה בְּדֶרֶךְ פְּרָט, בְּמִלָּה דָּא בְּעֵינֵן סוּד הַסְפִּירוֹת כְּמַה רְזִין וְסַתְרִין אִית בָּהּ הֲרַבָּה סוּדוֹת וּדְבָרִים נִסְתָּרִים יֵשׁ בּוֹ, וְדָא זֶה שְׁכַתּוּב כִּינּוּן וַיְדַעְתֶּם הַיּוֹם וְגו', וְהָהוּא דְּקַדְמִיתָא וּמַה שְׁאָמַר לְהֵם תַּחֲלָה וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְגו', כְּלָל מְלָה חָדָא

עַל עֲלָמָא וְאִיהוּ רַבּוּן כָּל עֲלָמִין לְכַן רֵאשִׁית הַכֹּל הוּא לְדַעַת שְׁיֵשׁ שְׁלִיט וְדִין עַל הָעוֹלָם שְׁהוּא אֲדוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּבְרָא לִיהּ לְבַר נֶשׁ מַעְפְּרָא וְנִפְח בְּאִפּוּי נִשְׁמַתָּא דְּחַיִּי וּבְרָא אֶת הָאָדָם מִעֶפֶר וְנִפְח בְּאִפּוּי נִשְׁמַת חַיִּים, וְדָא אִיהוּ בְּאוּרַח כְּלָל וְזוּ הִיא הָאֵמוּנָה בְּדֶרֶךְ כְּלָל.

כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים לֹא הוּוּ יְדַעֵי לִיהּ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא כְּשַׁעְמְדוּ יִשְׂרָאֵל לְצִאת מִמְצָרִים לֹא הָיוּ יוֹדְעִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לֹא דֶרֶךְ כְּלָל וְלֹא דֶרֶךְ פְּרָט, כִּינּוּן דְּאֵתָא מִשָּׁה לְגַבִּיּהוּ פְּקוּדָא קְדָמָאָה דָּא אוּלִיף לֹון כִּינּוּן שְׁבָא מִשָּׁה אֲלֵיהֶם, זוּ הָיְתָה מִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁלֹּא מִלְּמַד אוֹתָם, דְּכִתִּיב וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם וְגו' שְׁזָהוּ מִצְוֹת אֵמוּנָה בְּכָלְלוֹת כְּנֹפֶר לְעִיל, וְאֵלְמָלָא פְּקוּדָא דָּא לֹא הוּוּ יִשְׂרָאֵל מִהִימְנִין בְּכָל אֵינוּן נִסִּין וְגַבּוּרִין דְּעַבְד לֹון בְּמִצְרַיִם, וְאִם לֹא מִצְוָה זוּ לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל מְאֵמִינִים בְּכָל הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת שְׁעָשָׂה לְהֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּמִצְרַיִם, כִּי לֹא הָיוּ מִפִּירִים מִי עָשָׂה לְהֵם כָּל הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת, כִּינּוּן דִּיִּדְעוּ פְּקוּדָא דָּא בְּאוּרַח כְּלָל אֲתַעְבִּידוּ לְהוּן נִסִּין וְגַבּוּרִין כִּינּוּן שְׁיִדְעוּ מִצְוָה זוּ שֶׁל אֵמוּנָה בְּדֶרֶךְ כְּלָל אֲזוּ נַעֲשׂוּ לְהֵם הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת.

(דף כה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך ה עמ' רנה-רנו)

וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב (משלי א ו) יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דְּעֵת, תִּירוּצָא, דָּא בְּאוּרַח פְּרִט לְמַנְדַּע
מֵאן אִיהוּ יִרְאֵת יְהו"ה, וְאַף עַל גַּב דְּאִית לִיה לְבַר נָשׁ לְדַחֲלָא מְנִיָּה עַד לָא יִנְדַּע,
אֲבָל הֵכָא פְּתִיב רֵאשִׁית דְּעֵת לְמַנְדַּע לִיה, דְּהָא אִיהוּ רֵאשִׁיתָא לְמַנְדַּע לִיה בְּאוּרַח פְּרִט, בְּגִין
כְּךָ פְּקוּדָא קְדָמָאָה לְמַנְדַּע לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלֵל וּפְרִט בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא, וְרָזָא דָּא
(ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, אֲנִי רֵאשׁוֹן בְּכָלֵל, וְאֲנִי אַחֲרוֹן בְּפְרִט, וְכָלֵל בְּכָלֵלָא חֲדָא
וְרָזָא חֲדָא.

הימים המשופעים במעשים טובים ממשיכים לאדם רפואה וחיים מלמעלה

כִּינּוֹן דְּאִשְׁתְּלִים בְּהוּ עַל הָאֵי בְּכָלֵל, כְּדִין יִנְדַּע בְּאוּרַח פְּרִט, דְּדָא אִיהוּ אֲסוּתָא לְכֻלְהוּ, וְיִנְדַּע
כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא דְּמִתְחַבְּרֵן לְמִיָּהב אֲסוּתָא לְכָל שְׁיִפִּין [וכו'].

מתוק מדבש

זְעִיר אֲנִפִּין [בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת], וְאֲנִי אַחֲרוֹן בְּפְרִט הֵינְנוּ
הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה], וְכָלֵל בְּכָלֵלָא חֲדָא וְרָזָא חֲדָא
וְכָלֵם נְכָלִילִים בְּכָלֵל אַחַד וּבְסוּד אַחַד שֶׁל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
(דף כה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך ה עמ' רנו-רנז)

הכל הוא ענין אחד של ידיעת ה' ואמונתו, אלא דא
בְּכָלֵל וְיִדְעֵתֶם כִּי אֲנִי ה' הוּא אָמוּנָה בְּכָלֵל שְׁיֵשׁ בּוֹרָא
כָּל הָעוֹלָמִים הַמְּשֻׁגָּח בַּתְּחִתּוֹנִים כְּנֹכַר לְעֵיל, וְדָא בְּפְרִט
וְיִדְעֵת הַיּוֹם וְגו' הוּא אָמוּנָה בְּפְרִט לְדַעַת אֶת סוּדוֹת
הַסְּפִירוֹת.

הימים המשופעים במעשים טובים ממשיכים לאדם רפואה וחיים מלמעלה

כִּינּוֹן דְּאִשְׁתְּלִים בְּהוּ עַל הָאֵי בְּכָלֵל כִּינּוֹן שְׁנֵשֶׁלֶם הָאָדָם
עַל יְדֵי קִיּוּם רְמ"ח מְצוֹת בְּמְצוֹת יְדִיעַת ה' בְּכָלֵלוֹת,
כְּדִין יִנְדַּע בְּאוּרַח פְּרִט אֲזַ צְרִיךְ לְדַעַת אֶת הַבוֹרָא
בְּדֶרֶךְ הַפְּרִט שֶׁהִיא הַשְּׂגָה בְּפְרִטֵי הַסְּפִירוֹת שֶׁל הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא
הַשֵּׁם אֲדוֹנֵי הַמַּגְלָה הַנִּסְתָּר בְּשֵׁם הו"ה שְׁבִזְעִיר אֲנִפִּין
[שְׁבִתְפָאֲרַת], (כִּי סוּד פְּרִטֵי הַסְּפִירוֹת שְׁלֵנוּ מְדַבְּרִים אִינוּ אֵלֶּם
בְּמְלָכוֹת שְׂפָפָה פֶּל הַמְּסֻבּוֹת כִּי מְמַנָּה וְלִמְעַלָּה אִין חֲשׁוֹן וּפְרִט, וְרַק
כִּי שְׁנֵי לְהַשִּׁיג יְדִיעַת הַקְּצֵלָה וּפְרִטֵי הַסּוּדוֹת צְלֵהוּ"ת), דְּדָא אִיהוּ
אֲסוּתָא לְכֻלְהוּ שֶׁהִיא הַרְפּוּאָה לְכָל הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים
שֶׁהִיוּ לוֹ, כִּי כָּל מָה שֶׁהִיָּה קְשָׁה לוֹ בִּידְעַת קוּנוֹ עַד עֵתָה
בְּכָלֵלוֹת עַל דְּרֵךְ הַפְּשֻׁט, עֲכָשִׁיו עַל יְדֵי שְׁיִלְמֵד אוֹתוֹ עַל
דְּרֵךְ הַקְּבֵלָה וְהַסּוּד יִתְרַצוּ לוֹ כָּל קוּשִׁיּוֹתָיו וְזֶה יְהִיָּה לוֹ
רְפּוּאָה וְדָאֵי לְתוֹרָתוֹ וְלְמִצְוֹתָיו, וְיִנְדַּע כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא
וְיִדַּע אֶת סוּד שֶׁל שֵׁם יְמֵי הַשְּׂגָה הַמְּשֻׁרְשִׁים בְּמְלָכוֹת
שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הַשֵּׁם מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, דְּמִתְחַבְּרֵן לְמִיָּהב
אֲסוּתָא לְכָל שְׁיִפִּין שְׁמִתְחַבְּרִים לְתַת רְפּוּאָה לְכָל אַבְרֵי
זְעִיר אֲנִפִּין [בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת] [וכו'].

וְאִי תִימָא וְאִם תֵּאמַר הָא כְּתִיב יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית
דְּעֵת שְׁפָרוּשׁוּ שְׂרָאשִׁית הַיְדִיעָה הִיא יִרְאֵת ה' שֶׁהִיא
הַמְּלָכוֹת, וְאֵתָה אֲמַרְתָּ שֶׁהַפְּרִט שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת הִיא הַיְדִיעָה
לְבִסוּף, תִּירוּצָא הַתְּרוּץ הוּא דָּא בְּאוּרַח פְּרִט זֶה
נִאֲמַר עַל דְּרֵךְ פְּרִט אַחַר שְׂכַבְר הַכִּיר הָאָדָם אֶת הַבוֹרָא
דְּרֵךְ כָּלֵל, אֲזַ רֵאשִׁית יְדִיעַתוֹ תְּהִיָּה לְמַנְדַּע מֵאן אִיהוּ
יִרְאֵת יְהו"ה לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג מֵהוּ יִרְאֵת ה', שֶׁהִיא
הַמְּלָכוֹת, וְאַף עַל גַּב דְּאִית לִיה לְבַר נָשׁ לְדַחֲלָא
מְנִיָּה עַד לָא יִנְדַּע וְאַף עַל פִּי שֶׁהוּא פְּשׁוּט שְׁיֵשׁ לוֹ
לְאָדָם לִירָא מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלוּ קִדְּם שְׂיַדַּע מֵהוּ
יִרְאֵת ה', אֲבָל הֵכָא פְּתִיב רֵאשִׁית דְּעֵת פְּרוּשׁ שְׁתַּחֲלַת
מִחֻשְׁבָּתוֹ בִּידְעַת הַבוֹרָא בְּפְרִט תְּהִיָּה לְמַנְדַּע לִיה לְדַעַת
מֵהוּ יִרְאֵת ה', דְּהָא אִיהוּ רֵאשִׁיתָא לְמַנְדַּע לִיה
בְּאוּרַח פְּרִט לְפִי שֶׁהִיא הַרֵאשִׁית לְדַעַת אוֹתָהּ אַחַר
שְׁמִתְחִיל לְהַשִּׁיג אֶת הַבוֹרָא בְּדֶרֶךְ פְּרִט. בְּגִין כְּךָ פְּקוּדָא
קְדָמָאָה לְמַנְדַּע לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלֵל
וּפְרִט בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא לְכַן מְצוּנָה הַרֵאשׁוֹנָה הִיא לְדַעַת
אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָלֵל וּבְפְרִט וְלְהַשִּׁיגוּ בְּרֵאשׁ
הָאֲצִילוֹת וּבְסוּפָה, וְרָזָא דָּא וְזֶהוּ הַסּוּד מֵה שְׁכַתּוּב אֲנִי
רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן פְּרוּשׁ אֲנִי רֵאשׁוֹן בְּכָלֵל הֵינְנוּ

כִּד בַּר נֶשׁ יִשְׁלִים גּוֹפִיָּה בְּאֵינּוֹן פְּקוּדֵי דְאֹרִייתָא, לִית לָךְ כֵּל יוֹמָא דְלֹא אֲתִיָּא לְאַתְבְּרָכָא מִנִּיה, וְכִד אֵינּוֹן אֲתְבְּרָכָאן מִנִּיה כְּדִין חֵיין וְאַסּוּתָא תְּלִיין עֲלִיה מְלַעֲלֵא, מֵאן גְּרִים לִיה, אֵינּוֹן יוֹמֵי שְׁתָּא, יוֹמֵי שְׁתָּא כְּמָה דְאַתְבְּרָכָאן מְלַעֲלֵא מְרִזָּא (דף כה ע"ב) דְאָדָם, הֵכִי נִמְי אֲתְבְּרָכָאן מִתְתָּא מְרִזָּא דְאָדָם.

זְכַּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא בְּאֵלִין פְּקוּדֵי דְאֹרִייתָא, דְאֶקְרוּן אָדָם, דְכְּתִיב (יחזקאל לד לא) אָדָם אַתָּם, אַתָּם קְרוּיִים אָדָם, וְאוֹמֹת הָעוֹלָם לָא אֶקְרוּן אָדָם, וּבְגִין דִּישְׂרָאֵל אֶקְרִי אָדָם, אִית לוֹן לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאֵינּוֹן פְּקוּדֵי דְאֹרִייתָא, לְמַהוּי כֵּלָא חַד בְּרִזָּא דְאָדָם.

מתוק מדבש

מְזַעֵיר אֲנַפִּין הֵם מְמַשִּׁיכִים לְזַעֵיר אֲנַפִּין רְפוּאָה מִהַבִּינָה, כְּמוֹ כֵּן יְמֵי הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵם מִתְבְּרָכִים מִמַּעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם הֵם מְמַשִּׁיכִים לוֹ רְפוּאָה מְלַמְעֵלָה.

זְכַּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא בְּאֵלִין פְּקוּדֵי דְאֹרִייתָא דְאֶקְרוּן אָדָם אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּזַה הָעוֹלָם עַל יְדֵי קִיּוּם מְצוֹת הַתּוֹרָה שְׁעַל יְדֵי זֶה הֵם נִקְרָאִים אָדָם דְכְּתִיב אָדָם אַתָּם וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבְרָכָה (נְיָמוֹת דְּף סא עמוד 6) אַתָּם קְרוּיִים אָדָם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים אָדָם, וְאוֹמֹת הָעוֹלָם לָא אֶקְרוּן אָדָם וְהַגּוֹיִם אֵינָם נִקְרָאִים אָדָם, וּבְגִין דִּישְׂרָאֵל אֶקְרִי אָדָם וּלְפִי שִׁישְׂרָאֵל נִקְרָאִים אָדָם, לְכֵן אִית לוֹן לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאֵינּוֹן פְּקוּדֵי דְאֹרִייתָא יֵשׁ לָהֶם לְהַשְׁתַּדֵּל בְּקִיּוּם רְמ"ח מְצוֹת הַתּוֹרָה, לְמַהוּי כֵּלָא חַד בְּרִזָּא דְאָדָם (ס"ג סל"ג) כְּדֵי שְׁעַל יְדֵי זֶה יְהִיָּה כֵּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל נִשְׁלָם וּמִתְקַן בְּסוּד אָדָם דּוּמָה מִמַּשׁ לְאָדָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא זַעֵיר אֲנַפִּין [בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת].

(דף כה ע"א-ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך ה עמ' רנה-רס)

כִּד בַּר נֶשׁ יִשְׁלִים גּוֹפִיָּה בְּאֵינּוֹן פְּקוּדֵי דְאֹרִייתָא כְּשֶׁאָדָם יִשְׁלִים גּוֹפּוֹ עַל יְדֵי קִיּוּם מְצוֹת הַתּוֹרָה, אִז לִית לָךְ כֵּל יוֹמָא דְלֹא אֲתִיָּא לְאַתְבְּרָכָא מִנִּיה אֵין לָךְ יוֹם שְׁלֵא יָבֵא לְהַתְבַּרְךָ מִמְּנוּ בְּכַח מַעֲשֵׂים הַטּוֹבִים שְׁעִשָּׂה, וְכִד אֵינּוֹן אֲתְבְּרָכָאן מִנִּיה וּכְשִׁימֵי הַשָּׁנָה מִתְבְּרָכִים מִכַּח הָאָדָם, כְּדִין חֵיין וְאַסּוּתָא תְּלִיין עֲלִיה מְלַעֲלֵא אִז חֵיִים וּרְפוּאָה תְּלוּיִים עַל הָאָדָם מְלַמְעֵלָה, מֵאן גְּרִים לִיה מִי גּוֹרֵם שִׁישְׁפִיעוּ עֲלֵיו מְלַמְעֵלָה, אֵינּוֹן יוֹמֵי שְׁתָּא אֱלוֹ יְמֵי הַשָּׁנָה כִּי עַל יְדֵי שְׁהֵם מִתְבְּרָכִים מִכַּח מַעֲשֵׂים הַטּוֹבִים שֶׁל הָאָדָם יֵשׁ בְּכַחֵם לְהַמְשִׁיךְ חֵיִים וּרְפוּאָה מְלַמְעֵלָה, וּמְפָרֵשׁ כִּי יוֹמֵי שְׁתָּא כְּמָה דְאַתְבְּרָכָאן מְלַעֲלֵא מְרִזָּא (דף כה עמוד ב) דְאָדָם יְמֵי הַשָּׁנָה שֶׁל הַמַּלְכוּת כְּמוֹ שְׁהֵם מִתְבְּרָכִים מְלַמְעֵלָה מְסוּד אָדָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא זַעֵיר אֲנַפִּין [בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת], הֵכִי נִמְי אֲתְבְּרָכָאן מִתְתָּא מְרִזָּא דְאָדָם כְּמוֹ כֵּן מִתְבְּרָכִים מְלַמְטָה מִכַּח אָדָם הַתְּחַתּוֹן, נִמְצָא כִּי כֵּל מָה שְׁלַמְטָה דּוּמָה לְמָה שְׁלַמְעֵלָה כִּי כְּמוֹ שְׁעִנְפֵי הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה] הַנִּקְרָאִים יְמֵי הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵם מְקַבְּלִים בְּרָכָה

שבח דא שירתא

הרמז"ל באגרותיו (אגרת פ', עמוד רסא) כתב: קריאת הוזהר ברציפות אין כמות לטובה לכל ישראל, ובספר ארזי במרום (עמ' כב) מובא: הנהבך בספר הוזהר יצא מן הסמרא אחרא, ואין צריך לו הכלי משיח, והנאון מוילנא בכיאורו לחיקוני זחר (סוף תיקון ו) כתב ג"כ: ינאלו על ידי לימוד הוזהר.

וכתב תלמיד הרמז"ל הגה"ק רבי משה הוד וואלי בספר הליקוטים (ה"ב, עמ' כז): חיבור הוזהר מביא נאווה לעולם, כי ההב"ל הקדוש העולה מלימודו ממשך קדושה לעולם וכשהעולם מתקדש מיד ננאל, ואילו היו רבים העוסקים בזה הלימוד היה נתקן העולם בריבוי ההמשכה הקדושה ורוח הטומאה היתה מתבטלת מפני רוח הקדושה המתנברת.

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימיל בכתובת:
3022233@gmail.com

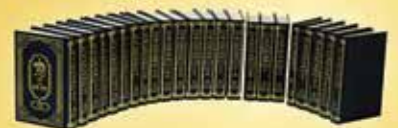
הוזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)